

Och räkna oss nu ibland dina,
Att det må skönjas af hwar
man, Att du vår Gud och Fa-
der är, Som trogen omsorg om
oss bär.

7. Sidst lär du Gud mig ej
förskjuta, Uti min ålders gam-
la år, När jag til grafven bör-
jar luta, Och jag den sista vä-
gen går, Så led mig JESU
med din hand; Och för mig til
mitt fadersland.

Exemplaret kostar 1. sk.

GS 2023

Trenne öfwer måttan
Wackra och Upbyggeliga
Andeliga

Sånger,

Den Första:

En Herredag i Högden är bles-
wen besluten &c.

Sjunges som, Sorgen och alädjen de wandra
tillsamman; Eller som: Nu kan jag väl
säga min lycka är föga.

Den Andra:

Gudeliga Tankar, öfwer vår
dyra Salighets-Ördning.

Sjunges som: O! Liffens Ljus vår Jesu kjær &c.

Den Tredje:

Är en dagelig Bönewisä.

Min Gud hur kan jag nog-
samt prisa &c.

Sjunges som: Min Själ och sinne låt
GUD råda &c.

Gesle, Tryckt hos Ernst Peter Sundqwist 1802.

I.

En Herrdag i Högden är blefwen besluten: Af Konungen uti thet Himmelska land, At Han skal framkomma med mång sinom tusend Och falla til Dömen båd qwinna och man Med Änglarnas röst, The trogna til tröst Men swidande skott i de otrognas bröst.

2. All werlden uppfylls med Basunernas röster Och härskri skal höras til watten och land, Ja hafwet och jorden med Kyrkor och Kloster, De skola framgiffwa de döda försann: Båd stora och små, De skola upstå Så många som mennisko själ hafwa må.

3. Nu Himmelens Konung på Domstolen sitter, Hans Ansigte lyser af wrede och nåd; Han skiljer sin sår ifrån Djefwulens gester

ter Som hafwa här brukat mång listiga råd. Då skola de gå Till swafwelsjön blå Och aldrig Guds Ansigte mer skåda få.

4. Kom hit i min Faders wälsignade wänner, Som har warit trogna och hört mina röst; Ert namn är upteknadt jag eder wist känner, Nu skolen i så både hugnad och tröst, Jag råcker Er min hand, Kom til mit frögdeland, Med skinande flåder och palmer i hand.

5. Går bort i förbannade, som alderig wisat Mig någon wälgering bland lemmarna min; I har mig ifrån edra dörrar bortwisat, Nu skal i ej slippa i Himmelen in, Si helswetis dör, Er oppen står för Och swafwelblå djupet med brinnande glör.

6. Ad mildaste JESU föröka oss trona, At wi må beredda och wakande stå, At wi ej förlöre vår Salighets Krona, Och
at

at wi din nåde ej mer sakna må.
Ack! rådf oss din hand Vår Fräl-
sareman! Och led oss til Himlens
lycksaliga land!!!

Den Andra:

Om Skapelsen.

S! Skapare, mig kånna lär
Dig, af Ditt Helga ord, Och
Dina wårde, som store är, Dock
utas intet gjord; Jord, Himmel,
med des tillbehör, Du undrans-
wårdt lagt an: Allsmågtigt fin-
ger, som alt rör, Och wid magt
hålla kan!

Om Syndafallet.

Med en fri wilja, GUD til
pris, Blef menniskan skapad sidst;
Men Hon til synd, i Paradis,
Bedrogs af Ormsens list; Drog
sig dermed och oss uppå Et straff
med ewigt we; Men tack, min
GUD, som wille då I nåde til
oss se.

Om

Om Aterlösnigen.

Du gaf oss löftet om Din Son,
Den Awinno-Såd, vår Christ,
Som steg i tiden af sin Thron,
Och dödde för vår brist, En hjälp
i Din Försönings kraft mig,
Jesu del at få; På det, den
modan, Du har haft, Mig ewigt
gagna må.

Om Tron.

Jag tror Synders förlåtelse,
Min tro beständig blif; Jag tror
föttsens upståndelse, Jag tror et
ewigt lif; Jag tror, at Christus
är det lif, Mig Döden winning
bår; Tro, kärlek, hopp, O! Gud
mig gif, Då jag i tiden är.

Om Helgelsen.

O! Helge Ande gif mig nåd
Til bättring och til tro; Låt Di-
na ord och kärleks råd Med bö-
nen hos mig gro; Med tålmod
gör mig försedd Och Hopp om
saligt slut; emedlertid hålt mig
beredd, Gå fall af werlden ut!

Om

Då börjas först vår Ewigghet;
I döden blir et slut, Som an-
ringen på salighet, Ell' Helwetit
går ut: Det förre Tron på JE-
sum Christ, Det sednar' Stron
gör. Sann bättring mig försäk-
rar wist, Jag säll och salig dör.

Den Tredje:

I.

MIN GUD hur kan jag nog-
samt prisa Den stora nåde
du mig gör, Och huru skal jag
kunna wisa, Den plikt och lyd-
nad som sig bör; En köttet stri-
der mot din lag, Och min för-
mågo hon är swag.

2. Dock tror jag at GUD al-
drig kräfwer, Mer utaf mig än
jag förmår, När jag med trone
esterstråfwär, Rättfärdighet i
Christi sår; En GUD har wär-
dat

dat sig om mig, Förr än jag
nå'n sin kände dig.

3. Din salighet du mig tillsa-
de, Och redan omsorg för mig
bar, Förr än jag lif och lemmar
hade, Och förr än jag til något
war; Du GUD har hulpt mig
ockfå; Då jag wid modersbröf-
tet låg.

4. Allt sedan har GUD mig
bewarat, Och gedt mig min be-
skärda del, Med måttlighet har
du mig agat, Och öfwerfiedt med
mig min fel, Du Gud mig hul-
pit åfwen så, Mång farlighet is-
genomgå.

5. Nu til mitt fall jag mig
begifwer Och griper så min sybla
ann, Min Gud Han mig wist
trogen blifwer, Allt jag hans
hjelp berömma kan; Jag Gud
sjelf med din hand uti, Och statt
mig som en Fader bi.

6. Bewara mig och alla mi-
na, Allt intet ondt oss skada kan,
Och